

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

6 mei 1998

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

ADVIES- EN OVERLEGCOMITE VOOR BRUSSEL EN VLAAMS-BRABANT

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de inhoud van een Nederlandstalige toeristische brochure over Brussel, uitgegeven door de Dienst voor Toerisme en Informatie van Brussel in samenwerking met de Cocof

Interpellatie van de heer Walter Vandenbossche tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, en tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de uitnodiging aan de negentien Brusselse gemeentebesturen voor een gesprek omtrent het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en van de lokale besturen ten aanzien van de Vlaamse voorzieningen in Brussel

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, over de uitgave van de 'Rechtengids voor mensen zonder wettig verblijf' met steun van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant

Woensdag 6 mei 1998

VOORZITTER : De heer Herman Suykerbuyk

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.37 uur.*

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de inhoud van een Nederlandstalige toeristische brochure over Brussel, uitgegeven door de Dienst voor Toerisme en Informatie van Brussel in samenwerking met de Cocof

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Lootens-Stael tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de inhoud van een Nederlandstalige toeristische brochure over Brussel, uitgegeven door de Dienst voor Toerisme en Informatie van Brussel in samenwerking met de Cocof.

De heer Vandebussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandebussche : Mijnheer de voorzitter, ik zou mijn vreugde willen uitdrukken dat u, in tegenstelling tot wat eerder is verschenen is in de pers, de vergadering voorzit. Ik feliciteer u voor uw dertigjarige carrière als parlementslid en voor de wijze waarop u deze commissie leidt.

De voorzitter : Dat laatste woord kan ook op een andere manier worden geschreven. Ik dank u van harte.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het heeft een tijd geduurd voor deze interpellatie op de agenda werd geplaatst, zodat ze

aan actualiteitswaarde heeft ingeboet. Aangezien ze voor de toekomst belangrijk is, dring ik toch aan op een grondig antwoord.

Het institutionele kluwen waarin het toerisme in Brussel de laatste jaren is verzeild, heeft al herhaaldelijk voor moeilijkheden gezorgd. Beleidsmatig zijn er aan het toerisme vele aspecten verbonden, waarvan twee belangrijke. Zo is er het culturele aspect, dat wordt weerspiegeld in de Grondwet. Vanuit deze optiek ligt de bevoegdheid langs Nederlandstalige kant bij de Vlaamse Gemeenschap, en in ondergeschikte orde bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie, en langs Franstalige kant oorspronkelijk bij de Franse Gemeenschap.

In het kader van de Sint-Kwintensakkoorden heeft de Franse Gemeenschap haar deel van de bevoegdheid echter gedelegeerd naar de Cocof, waarin helaas de onzalige mijnheer Gosuin voor toerisme bevoegd is. Aan Vlaamse kant bestaat zo een delegatie niet, omdat de Vlamingen hebben gekozen voor een nauwe band tussen de Brusselse Vlamingen en de rest van Vlaanderen. Het Vlaams Blok staat vanzelfsprekend achter deze politieke keuze. Deze toestand heeft er echter in de praktijk toe geleid dat de Vlamingen in het toerismedossier zwakker tegenover de Franstaligen staan. Het hier aangekaarte dossier maakt dat duidelijk.

Naast het cultureel aspect is er ook nog een economisch. Toerisme kan dus ook als een gewestmaterie worden beschouwd, waarvoor de Brusselse regering bevoegd is. Toerisme is echter tot op zekere hoogte steeds een gemeentelijke bevoegdheid geweest. Daarom had de Stad Brussel tot in 1996 een eigen dienst voor toerisme, die louter en alleen bevoegd was voor de toeristische promotie van Brussel-stad. Het ging met name om de Dienst voor Toerisme en Informatie van Brussel (TIB). Vanzelfsprekend moest en moet de TIB als zuiver stedelijke organisatie de beide taalgemeenschappen op voet van gelijkheid behandelen. Dat geldt

Lootens-Stael

zowel voor de inhoud van de promotie als voor de talen waarin het toeristische imago van Brussel wordt gepromoot.

In de loop van 1996 is daar plots verandering in gekomen door eenzijdige initiatieven van de Cocof, onder impuls van de heer Gosuin. Hij wordt hierin trouwens volledig gesteund door de vertegenwoordigers van Brussel-stad. De bedoeling was duidelijk de Vlamingen buitenspel te zetten of minstens in snelheid te nemen door eenzijdig te beslissen dat de TIB werd omgevormd om voortaan samen de promotie van Brussel te voeren. Hiervoor werd in de eerste plaats de territoriale bevoegdheid van Brussel uitgebreid tot het grondgebied van de negentien Brusselse gemeenten. Verder werd er effectief een toeristische samenwerking beklonken tussen de Cocof en Brussel-stad.

Deze werkwijze was duidelijk gestoeld op een communautair onevenwichtige basis. De manier waarop dit medio 1996 gebeurde, was reeds zeer bedenkelijk. Er was immers geen overleg gepleegd met de Vlaamse Gemeenschap. In allerlaatste instantie en onder druk van de omstandigheden, is de Vlaamse Gemeenschap op de kar van het uitgebreide en door de francofilie op poten gezette TIB gesprongen. Ze heeft zich dus eigenlijk bij de vooraf beklonken feiten neergelegd.

Deze gang van zaken was sterk tegen uw zin, mijnheer de minister-president. U hebt gepoogd de rol van de TIB zoveel mogelijk in te perken door er enkel de binnenlandse promotie van Brussel aan toe te vertrouwen en te benadrukken dat ze in essentie een plaatselijke toeristische dienst moest blijven. Het resultaat van dit alles is dat de TIB tegen de zin van Vlamingen werd opgericht als een VZW waarin zowel de Franse als de Vlaamse Gemeenschap, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Brusselse gemeenten en de privé-sector zijn vertegenwoordigd en er de nodige financiële middelen inpompen.

Men kan zich afvragen of de Vlamingen er verstandig aan hebben gedaan om in allerlaatste instantie op deze trein te springen. Van bij de aanvang heeft minister Gosuin een agressief, anti-Vlaams, imperialistisch en francofiel toerismebeleid gevoerd. Dit kwam tot uiting in het van start gaan met de vernieuwde TIB zonder de Vlamingen en in de aard van de gevoerde toeristische promotie.

Zo was er het al eerder aangehaalde project 'Bruxelles, destination langue française', dat op de

meest provocerende en imperialistische wijze aan het publiek werd voorgesteld. De persconferentie werd namelijk in Haarlem, het hart van het Nederlandse taalgebied, gehouden. Dit project komt er eigenlijk op neer dat Brussel in het buitenland als een Franstalige stad wordt aangeprezen, waarbij het moet klinken alsof de buitenlanders die Frans wensen te leren, zich geen betere plaats op de wereld kunnen bedenken dan 'Bruxelles, grande ville francophone'. Ik wijs er overigens op dat deze promotiecampagne in Nederland in strijd is met de afspraak dat de TIB zich enkel zou bezighouden met de promotie van het toerisme in het binnenland. Wat de heer Gosuin met 'Bruxelles, destination langue française' uitvoert, speelt zich duidelijk in het buitenland af en is gericht op de toeristische promotie van onze hoofdstad in het buitenland met duidelijke communautaire bijbedoelingen.

In reactie op de vragen die ik daaromtrent reeds in het verleden aan u heb gesteld, hebt u wel blijk gegeven van verbaal protest tegen deze handelwijze van de heer Gosuin, maar tot concrete resultaten heeft dit helaas niet geleid. Dit agressieve anti-Vlaamse programma gaat met andere woorden onverminderd voort.

Eind 1997 werd ik door een Nederlandse toerist in kennis gesteld van het feit dat de TIB in samenwerking met de Cocof een Nederlandstalige toeristische brochure over Brussel heeft uitgegeven, getiteld 'Gids & Plattegrond', met daarin een aantal uitspraken die onaanvaardbaar zijn voor de Vlamingen in het algemeen en de Vlaamse gemeenschap in Brussel in het bijzonder. Ik verwijs in dit verband naar het voorwoord dat minister Gosuin als collegelid van de Cocof in deze brochure heeft laten opnemen. Ik citeer : 'Brussel, de derde belangrijkste Franstalige hoofdstad van de wereld, moet zich kunnen doen gelden als een Europees trefpunt en ondubbelzinnig zijn identiteit van Franstalige culturele stad uiteten'. Einde citaat.

Tevens vindt men op pagina 66 van deze brochure een volledige pagina ter promotie van het beruchte 'Bruxelles, destination langue française' van diezelfde minister, waarin volgende fraaie zinsnede is opgenomen : 'Wilt u een leerrijke ervaring beleven in een Franstalige en internationale omgeving ? ' Einde citaat. Over de Nederlandstalige oorsprong van deze stad, over het feit dat ze tot voor kort nog in hoofdzaak Nederlandstalig was en over het feit dat het huidige Brussel een tweetalige stad is waar nog steeds een belangrijke minderheid woont, wordt in deze brochure met geen woord gerept. Daarom zijn deze uitspraken een pure provocatie

Lootens-Stael

ten aanzien van de Brusselse Vlamingen en de Vlaamse gemeenschap in het algemeen.

Deze brochure werd allicht mee gefinancierd door de TIB, en zo dus onrechtstreeks door de Vlaamse Gemeenschap. Ze bevat immers ook een voorwoord van de Brusselse schepen van Toerisme Marion Lemesre, die tevens voorzitter is van de TIB. De brochure wordt in elk geval door de diensten van de TIB, onder meer door het infobureau op de Grote Markt, verspreid onder een internationaal publiek. Ze is tegen tachtig frank beschikbaar in het Frans, het Duits, het Engels, maar ook in het Nederlands. Dit laatste is kenmerkend voor de perfiditeit van de FDF'er Gosuin. Op deze wijze wil hij immers uitgerekend bij onze Nederlandse taalgenoten, en in de eerste plaats de argeloze Nederlandse toeristen, de leugenachtige idee verspreiden dat Brussel een Franstalige stad is. Dit is een pure provocatie.

Met het feit dat deze brochure eveneens in het Duits en in het Engels is uitgegeven, wordt nogmaals bewezen dat ze hoegenaamd niet alleen is bedoeld voor de promotie van Brussel in het binnenland, maar ook voor het buitenland is bestemd. Mijnheer de minister-president, uw bewering van 1996 dat de TIB alleen een rol zou spelen in de binnenlandse toeristische promotie, klopt dus helemaal niet met de feiten. Hiermee wil ik zeker niet beweren dat u ons hier toen hebt voorgelogen. Ik geloof daarentegen dat u toen ten hoogste uw wensen voor werkelijkheid hebt willen nemen of dat u in de luren werd geleid door minister Gosuin.

Alleszins vervult de TIB niet de rol die er een jaar geleden langs Vlaamse kant aan werd toegekend. De TIB is aan het verworden tot een imperialistisch, anti-Vlaams instrument van de francofilie van de ergste soort. Feit is eveneens dat dergelijke verwerpelijke publicaties mee worden gefinancierd met Vlaams geld, aangezien uit een gelijkaardige interpellatie in de raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie is gebleken dat de VGC hiervoor 700.000 frank heeft uitgetrokken. Ten slotte is dit beschamend stukje proza op grote schaal verspreid: in een oplage van 800.000 exemplaren, waarvan 110.000 Nederlandstalige. Dat is volkomen onaanvaardbaar.

Mijnheer de minister-president, hebben uw afgevaardigden in de TIB u op de hoogte gebracht van de inhoud van deze brochure? Bent u ook van oordeel dat deze brochure een aantal passages bevat die kwetsend en onaanvaardbaar zijn voor

de Vlamingen in Brussel? Draagt de Vlaamse Gemeenschap via haar subsidies aan de TIB bij tot de financiering van deze brochure? Hebt u rechtstreeks of via uw afvaardiging in de TIB protest aangetekend tegen de schandalige en onaanvaardbare imperialistische inhoud van de brochure? Zo niet, overweegt u dat alsnog te doen?

Bent u van mening dat zowel de Nederlandstalige brochure als de anderstalige versies niet langer mogen worden verspreid en onmiddellijk uit roulatie moeten worden genomen? Overweegt u daartoe stappen te ondernemen? Zo ja, welke? Vindt u dergelijke grove provocaties aan het adres van de Vlaamse Gemeenschap geen aanleiding om elke samenwerking met en elke financiering van de TIB stop te zetten? Dat is vooral noodzakelijk als men de brochure in de toekomst wil blijven verspreiden.

Is het in het licht van dit totale gebrek aan loyaliteit vanwege bepaalde Franstalige partners in de TIB niet beter dat de Vlamingen op toeristisch vlak hun eigen boontjes doppen, eventueel door middel van een afzonderlijke overeenkomst met de TIB? Door op eigen kracht een aantal brochures gratis onder de toeristen te verspreiden, kunnen ze de historische en politieke Brusselse werkelijkheid rechtzetten.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, naar aanleiding van de besprekingen over het toeristisch beleid en over het ontwerp van decreet Toerisme Vlaanderen in de commissie voor Economie en Werkgelegenheid werd meermaals benadrukt dat Brussel als kunststad, cultureel erfgoed, congresstad en hoofdstad van Vlaanderen een vaste plaats inneemt in de toeristische promotie van Vlaanderen.

In het Sint-Kwintensakkoord heeft de Franse Gemeenschap haar bevoegdheden voor de toeristische promotie van Brussel overgedragen aan de Cocof. De bevoegdheden werden verdeeld onder het Waals Gewest voor Wallonië, de Cocof voor Franstalig Brussel en Toerisme Vlaanderen voor de Vlaamse Gemeenschap met inbegrip van Brussel.

De TIB is een stedelijke VZW. Toerisme Vlaanderen vergelijkt de TIB met andere toeristische diensten in steden en gemeenten. Het is niet de eerste maal dat de TIB wordt gebruikt om Brussel als een Franstalige stad voor te stellen. Dat is bijvoorbeeld al gebeurd in Haarlem. Ik heb mijn standpunt

Van den Brande

daarover te kennen gegeven in november 1996. Ik herhaal dat ik dat onaanvaardbaar vind. Bovendien druist dat tegen alle afspraken in.

Toerisme Vlaanderen is niet vertegenwoordigd in de raad van bestuur van de TIB en verleent geen enkele subsidie aan die dienst. Toerisme Vlaanderen is dus op geen enkele wijze betrokken bij de uitgave van de brochure 'Gids en Plattegrond van Brussel'. Op 2 juli 1997 heb ik in een brief aan minister Chabert verduidelijkt dat dit de plaats is die de TIB inneemt.

De VGC heeft inderdaad een financiële bijdrage geleverd voor de uitgave van deze brochure. Op 12 december 1997 antwoordde minister Chabert in de raad van de VGC dat de tekst van minister Gosuin een publicitaire tekst is waarvoor de TIB geen verantwoordelijkheid aanvaardt. De TIB heeft de publicitaire teksten immers niet nagelezen.

De brochure 'Gids en Plattegrond van Brussel' is niet gratis. Ze wordt verkocht aan toeristen die zich al in Brussel bevinden. Uit het antwoord van minister Chabert blijkt dat er verwarring kan bestaan tussen deze uitgave van de TIB en de brochure 'Brussel, mijn geheime tip'. Ik beklemtoon dat de brochure 'Gids en Plattegrond van Brussel' niet wordt gesubsidieerd en een stedelijk initiatief is van de TIB.

Toerisme Vlaanderen ondersteunt 'Brussel, mijn geheime tip' jaarlijks voor 3 miljoen frank. Deze toeristische brochure heeft een oplage van 800.000 exemplaren en wordt uitgegeven in zes talen. De tekst wordt mee door Toerisme Vlaanderen gecontroleerd, en mag als correct worden beschouwd. Deze brochure wordt ook in het buitenland verspreid. Eind 1996 zei ik dat ze alleen voor binnenlands gebruik bedoeld was. Ik kon toen niet weten hoe de promotiecampagnes zouden lopen. Er is toch een verschil met 'Gids en Plattegrond', dat zich richt tot degenen die Brussel al gevonden hebben.

De TIB is een overheidsdienst die wordt bestuurd door de Stad Brussel, met medewerking van de Vlaamse en de Franse Gemeenschapscommissie en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We hebben daarin geen enkele zeggenschap en dat hebben we zo gewild.

Toerisme Vlaanderen reserveert sinds drie jaar een bedrag van 5 miljoen frank voor een mogelijk gemeenschappelijk project met de TIB. Dit is enkel

mogelijk bij een kentering in het beleid. Het gereserveerde bedrag werd tot nu nog niet benut. We stellen ons op dit vlak zeer consequent op. Een stedelijk initiatief moet ook inhoudelijk worden bewaakt. Het gaat hier om een betalende gids, en ik sluit niet uit dat we tot een aantal afspraken komen met de TIB. Het gaat niet om structurele afspraken, maar om afspraken voorzover we ons herkennen in een project.

Het feit dat Toerisme Vlaanderen niet structureel samenwerkt met de TIB, wil niet zeggen dat Brussel niet wordt opgenomen in de talloze promotiecampagnes. De activiteiten van Toerisme Vlaanderen ten voordele van het Brussels toerisme vallen vrijwel uitsluitend te situeren in het buitenland, en dat is de juiste strategie. In het buitenland is Brussel veruit de belangrijkste bestemming voor de zogenaamde citytrips. De stad komt voortdurend aan bod in zowat alle activiteiten die Toerisme Vlaanderen via de Belgische toeristische bureaus ontplooit. BTO is de samenwerking tussen Toerisme Vlaanderen en het OPT, L'office de promotion de tourisme Wallonie-Bruxelles. In de niet-buurlanden zijn Brussel en de Vlaamse kunststeden vrijwel de enige thema's van de promotiecampagnes van Toerisme Vlaanderen. Op de drie kernthema's kunst, kust en groen wordt gevarieerd naargelang de potentiële toeristen. Voor de verder afgelegen landen is kunst de troefkaart.

25 tot 30 percent van alle activiteiten van de BTO is gericht op het Brussels toerisme. Ik geef enkele concrete voorbeelden. In 1996 werden er 260 studiereizen georganiseerd voor individuele of groepen journalisten. Het totaal van de zo verkregen artikelen en reportages heeft een publiciteitswaarde van 2,6 miljard frank. Daarvan had 620 miljoen frank betrekking op Brussel. Bij vrijwel alle persreizen staat Brussel op het programma.

In 1996 werden 54 studiereizen voor touroperators en andere reisorganisatoren georganiseerd met 2.323 deelnemers. Het belangrijkste thema was hier opnieuw Brussel, met onder meer de promotie van de Eurostar en de Thalys. Uit prospectie bij de buitenlandse reisindustrie weten we dat de combinatie Brussel en Vlaamse steden – vaak Brugge – de meest gevraagde is bij de touroperators.

Sinds drie jaar voert Toerisme Vlaanderen bovendien een intensief evenementenbeleid. Tentoonstellingen in Brussel spelen hierbij een grote rol. Ik verwijs naar twee retrospectieven : Delvaux en Magritte. De buitenlandse bureaus van Toerisme Vlaanderen waarin het OPT niet participeert – en dan gaat het over Wenen, Praag en binnenkort

Van den Brande

Spanje – ontplooiën activiteiten die voor circa tweederde Brussel ten goede komen.

Uit deze opsomming kan worden besloten dat Toerisme Vlaanderen Brussel allesbehalve verwaarloost. Zelfs zonder samenwerking met de TIB, blijft dit een absoluut prioritair punt. De uitzonderlijk belangrijke positie van Brussel op de internationale toeristische scène wordt door Toerisme Vlaanderen ten volle uitgespeeld.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het zeer uitgebreide antwoord. Het was echter zo uitgebreid dat het onderwerp van mijn interpellatie wat verzonk in de rest van de informatie. Staat u mij toe de specifieke problemen van de brochure nog eens aan te kaarten.

Ten eerste ben ik blij dat ook u vindt dat een aantal zaken onaanvaardbaar zijn en dat ze zijn gebeurd tegen alle afspraken in. Ten tweede ben ik ook tevreden omdat u stelt dat Brussel een vaste plaats moet krijgen bij de promotie van Vlaanderen. Ik heb nooit beweerd dat Vlaanderen Brussel verwaarloost.

Minister-president Luc Van den Brande : We mogen niet alles in vakjes stoppen, maar we moeten het geheel bekijken. Ik heb ooit gelezen dat ik mij van strategie zou vergissen, maar ik denk niet dat dit het geval is. Ik heb van de gelegenheid gebruikgemaakt om een aantal elementen aan te halen aan de hand van vele gegevens en cijfers. Ik wou daarmee aantonen dat we bijna het risico lopen te horen dat er niets voor Brussel zou gebeuren als we niet met de TIB werken. Ik heb om die reden benadrukt dat een buitengewone en broodnodige aandacht wordt besteed aan Brussel. Daarom heb ik Toerisme Vlaanderen daartoe de opdracht gegeven. Ik zal er verheugd om zijn indien blijkt dat we dit via de TIB kunnen omdat de voorwaarden voor ons aanvaardbaar zijn.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de minister, ik ben blij dat u mijn bekommernis deelt, maar ik zou het graag over het onderwerp van mijn interpellatie hebben.

U hebt verklaard dat u op voorhand niet wist wat er met de middelen zou gebeuren. U hebt zich dus in de luren laten leggen toen de afspraken werden

gemaakt. Er was immers afgesproken dat de middelen van de TIB zouden dienen voor de binnenlandse promotie van Brussel, maar achteraf is gebleken dat die werden aangewend voor promotie in het buitenland. De brochures bestaan immers in het Engels en het Duits, en ze werden voorgesteld in Haarlem. U hebt zich laten bedotten en anderen hebben misbruik gemaakt van uw vertrouwen.

Minister-president Luc Van den Brande : Neen, dit bevestigt dat het uiterst onvoorzichtig zou zijn geweest om ons zomaar voor de TIB te engageren. Ik herhaal dat er geen middelen werden gegeven. Jammer genoeg bleek dat we het bij het rechte eind hadden, ondanks alle sirenengezang om ons ervan te overtuigen rechtstreeks middelen in de TIB te investeren.

De heer Dominiek Lootens-Stael : U hebt ook verwezen naar de bewering van Brussels minister Chabert dat de bewuste pagina van de heer Gosuin een betaalde advertentie was. Minister Chabert heeft op 12 december meer leugens verteld. Hij beweerde toen ook dat de brochures waren uitgeput, maar mijn medewerker had er die ochtend nog één gekocht. De heer Chabert zaait bewust verwarring.

De pagina die werd ondertekend door de heer Gosuin, lid van het college van de Ccof, is een betaalde advertentie. Ik heb het echter niet over die pagina, maar over een andere waarvan men mij niet kan wijsmaken dat het een betaalde advertentie is. In het artikel op die pagina staat dat Brussel de derde belangrijkste Franstalige hoofdstad is. Men tracht met de twee pagina's verwarring te zaaien. De ene komt uit 'Bruxelles Destination Langue Française' en de andere is een woord vooraf. U kunt mij niet wijsmaken dat de schepen voor Toerisme, mevrouw Lemesre, heeft betaald om een voorwoord te schrijven in de brochure.

Ik kom nog eens terug op de vragen die ik u heb gesteld. Ik ben van oordeel dat u iets hebt geleerd uit wat er is gebeurd. Ik vraag me af of het niet nuttig zou zijn indien de Vlaamse Gemeenschap in het volgende nummer van de brochure zelf een betaalde advertentie zou plaatsen, waarin wordt uitgelegd dat Brussel geschiedkundig een Vlaamse stad is, dat Brussel de hoofdstad van de Nederlanden is, en dat een belangrijke minderheid Nederlandstaligen in de stad woont. Misschien zal dit bij de Fransstaligen als een provocatie overkomen, maar in tegenstelling tot hun provocaties zal de tekst de waarheid vertellen. Op die manier kan de ware toedracht worden verteld aan de toerist. Het is het

Lootens-Stael

overwegen waard of Vlaanderen deze relatief kleine investering moet doen.

Ten slotte zou ik u willen vragen wanneer u zult weten wat er in de TIB gebeurt. Ik ben me ervan bewust dat u inspanningen levert om Brussel te promoten als hoofdstad van Vlaanderen, maar ik ben bang dat we het risico lopen dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie volgend jaar opnieuw subsidies zal geven aan de TIB. Misschien zult u de VGC opnieuw op het matje moeten roepen omdat ze opnieuw dergelijke teksten heeft gesubsidieerd. Ik vraag me immers af wie de teksten zal nalezen.

Mijnheer de minister-president, zouden we niet beter onze eigen boontjes doppen inzake het toerisme in Brussel ? Dit is immers niet het enige probleem. Nu manifesteert het probleem zich in deze brochure. Een andere keer komt het tot uiting in de toeristische bewegwijzering. De Franse opschriften staan daar in koeien van letters op ; de Nederlandse in kleine lettertjes. Ook daar komt tot uiting dat de TIB een bepaalde invloed heeft op het toerisme in Brussel. Vlaanderen dreigt daarop steeds meer zijn greep te verliezen. Misschien moeten we het heft in eigen handen nemen en zelf met een TIB starten. Zo kunnen we zelf de toeristische informatie aanbrengen en Brussel naar voren schuiven als hoofdstad van Vlaanderen en de Nederlanden.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer Lootens-Stael, u schuift de suggestie naar voren om zelf toeristische folders ter beschikking te stellen. In dat verband is de fundamentele vraag of die folders enkel in het Nederlands worden opgesteld of ook in andere talen ?

De heer Dominiek Lootens-Stael : Die zouden uiteraard in verschillende talen worden opgesteld.

De heer Stefaan Platteau : Ik heb ook nog een andere vraag. Bij de TIB zitten we niet in de raad van bestuur en we geven er ook geen subsidies aan. Ik denk dus dat we daarover eigenlijk niet veel te zeggen hebben.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Dat klopt, maar de VGC heeft er wel iets over te zeggen.

De heer Stefaan Platteau : Wat er ook van zij, ook ik vind het schandalig wat daar is gebeurd. We hebben er alle belang bij dat het buitenland weet dat

Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is. Ik heb dan ook de volgende suggestie. Is het niet mogelijk om via andere kanalen contact op te nemen met minister Gosuin ? Misschien ben ik een beetje naïef, maar het moet toch mogelijk zijn om in onderling overleg een oplossing te vinden voor dit probleem.

De voorzitter : Ik wil zelf ook iets zeggen over deze aangelegenheid. Mijns inziens wordt ten onrechte gesteld dat de Vlaamse regering in de luren is gelegd. Men heeft dat wel geprobeerd, maar het is niet gelukt. Ik begrijp echter zeker de houding van de VGC niet. Misschien geeft ze hier wel blijk van een verre gaande naïviteit.

Wij hebben nog altijd goede contacten met de VGC. Het is wel jammer dat daarvan nu niemand aanwezig is. Ik neem me wel voor om in de nabije toekomst een goed gesprek te voeren met deze collega's van de VGC. Mijns inziens draagt deze commissie in deze zaak immers een grotere verantwoordelijkheid dan minister-president Van den Brande.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Walter Vandenbossche tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkheidsbeleid, en tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de uitnodiging aan de negentien Brusselse gemeentebesturen voor een gesprek omtrent het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en van de lokale besturen ten aanzien van de Vlaamse voorzieningen in Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vandenbossche tot mevrouw Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkheidsbeleid, en tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de uitnodiging aan de negentien Brusselse gemeentebesturen voor een gesprek omtrent het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en van de lokale besturen ten aanzien van de Vlaamse voorzieningen in Brussel.

Voorzitter

Minister Grouwels zal ook antwoorden namens minister-president Van den Brande.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, enkele maanden geleden werd aangekondigd dat de Brusselse gemeentebesturen zouden worden uitgenodigd voor een gesprek over de Vlaamse voorzieningen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Deze oproep heeft bij de Brusselse Vlamingen hoge verwachtingen gewekt. Het probleempunt van het institutionele Brussel ligt immers duidelijk op het gemeentelijke niveau. Men hoopte dan ook dat de Vlaamse regering eindelijk eens een duidelijk antwoord zou geven op een aantal fundamentele vragen.

Mijn eerste vraag luidt enigszins anders dan ik ze in mijn document heb geformuleerd, mevrouw de minister. Ik heb immers vernomen dat u met uw kabinet een studie zult uitvoeren over de behoeften van de Vlamingen in de negentien gemeenten. Ik kan me zeer goed inbeelden dat het behoeft patroon in elke gemeente fundamenteel gelijklopend kan zijn maar verschillend qua uitvoering. Hoe dan ook, hoever staat het eigenlijk met die studie ? Is ze al voltooid ? Zo ja, wat zijn dan de resultaten met betrekking tot de negentien gemeenten ? Is het al duidelijk wat Vlamingen behoeven, en met welk pakket u en minister Van den Brande de gemeentebesturen zullen ontvangen die op de uitnodiging ingaan ? Welke gemeentebesturen zijn trouwens op de uitnodiging ingegaan ?

Op welke formele wijze kan tot een samenwerkingsverband worden gekomen ? Het gaat hier om gemeenschapsbevoegdheden. Zo stel ik vast dat ik er als gemeenteraadslid niet in slaag de adviesverplichting van de SKJ's in Brussel uit het decreet op de sociaal-culturele raden op gemeentelijk vlak afdwingbaar te maken.

Welke rol zal de VGC spelen ? Op welke wijze ziet u de rol van de Vlaamse verkozenen ? We hebben meer gemeenteraadsliden dan schepenen. De Franstaligen miskennen de rol van het gemeenteraadslid vaak. Het is belangrijk dat de gemeenteraadsliden mogen bogen op een duidelijke erkenning van hun opdracht en functie door de Vlaamse regering.

Welke mechanismen zullen worden ingesteld om de naleving van eventuele akkoorden te controle-

ren ? Ik heb op het terrein al enige ontgoocheling waargenomen. In Vlaams Brussel vraagt men zich af wat er concreet zal gebeuren, en wanneer.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mevrouw de minister, niet alle Vlaamse gemeenteraadsliden zijn uitgenodigd voor een gesprek hierover. Hoe komt dat ?

De voorzitter : Minister Grouwels heeft het woord.

Minister Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben de heer Vandenbossche dankbaar voor deze interpellatie. Ik heb bij een vorige gelegenheid gezegd dat we deze ronde van de Brusselse gemeenten zeer grondig wilden voorbereiden. De vraag komt dus eigenlijk wat vroeg. Toch kan ik u al wat meer duidelijkheid geven dan vorige keer.

De uitnodiging van de minister-president en mezelf aan de negentien Brusselse gemeentebesturen ligt volledig in het verlengde van het beleidsplan voor Brussel van de Vlaamse regering. Spoor vijf van dit beleidsplan kondigde aan dat de Vlaamse Gemeenschap zich in de toekomst meer rechtstreeks tot de lokale Brusselse gemeentebesturen zou richten om het ontstaan en de werking van de Nederlandstalige voorzieningen op dat niveau te bevorderen.

We zijn ervan overtuigd dat de Vlaamse Gemeenschap de Brusselse gemeenten heel wat te bieden heeft. Jaarlijks investeert de Vlaamse Gemeenschap vele miljarden in allerlei gemeenschapsvoorzieningen. Via de gemengde ambtelijke commissie Brussel hebben we deze voorzieningen laten inventariseren per gemeente. In het verleden hebben we nooit gesproken over een behoeftestudie. Om het gesprek met de gemeenten ordentelijk en met een maximum aan kennis van zaken te kunnen voeren, besloten we een inventaris van Vlaamse voorzieningen op te maken per gemeente.

We zullen overleggen met de gemeenten die daartoe bereid zijn, hoe ze met deze Vlaamse voorzieningen meer rekening kunnen houden bij de uitbouw van hun lokaal beleid op het vlak van gemeenschapsmateries. Zo zegt men vaak dat er geen vrouwen worden gevonden. We hebben daarop gereageerd met de actie : 'Zeg niet te gauw, er is geen vrouw'. De Brusselse gemeentebesturen weten dikwijls niet goed tot wie aan Vlaamse kant ze zich moeten richten bij de ontwikkeling van hun

Grouwels

beleid. Met die inventaris willen we duidelijk maken : 'Zeg niet te gauw dat er geen Vlaamse voorzieningen, instellingen en gesprekspartners zijn'.

We willen de Brusselse gemeentebesturen niet alleen vragen om de bestaande Vlaamse voorzieningen te erkennen : we willen ook hun medewerking voor de uitbreiding van die Vlaamse voorzieningen, zodat die beantwoorden aan de noden van de Brusselse Vlamingen.

Uiteraard verschillen de noden van gemeente tot gemeente sterk. De heer Vandenbossche zal wellicht de eerste zijn om te bevestigen dat elk van de negentien Brusselse gemeenten een eigen realiteit vormt. De samenwerkingsagenda die we de gemeentebesturen zullen voorleggen, zullen dan ook van gemeente tot gemeente verschillen. Ik hecht veel belang aan de raadpleging van diegenen die de lokale realiteit het best kennen : de plaatselijke Vlaamse mandatarissen en lokale Vlaamse initiatiefnemers en verenigingen allerhande, en uiteraard ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Voor elke gemeente zullen we met deze lokale actoren aparte voorbereidingsvergaderingen houden. Dat is niet meer dan logisch. Een van de betrachtingen van dit project is immers de versterking van de positie van die lokale actoren. Hun medewerking is van essentieel belang. Deze lokale mandatarissen en initiatiefnemers moeten het na deze ronde van de Brusselse gemeenten op het terrein zelf waarmaken. Ze moeten weten dat ze daarbij ten volle worden gesteund door de Vlaamse Gemeenschap.

Ik reken erop dat de meeste Brusselse gemeentebesturen het belang van dit gebaar zullen inzien. Ik kan u reeds mededelen dat we op onze uitgestoken hand reeds een aantal positieve reacties hebben ontvangen vanwege de Stad Brussel en de gemeenten Sint-Jans-Molenbeek, Anderlecht, Jette en Evere. Binnenkort zullen we een eerste gesprek voeren met de Stad Brussel. Er zullen ongetwijfeld nog meer gesprekken plaatsvinden. De gemeente Vorst heeft ons een antwoord met een eerder afwachtende teneur bezorgd. Berichten in de pers dat dit antwoord negatief zou zijn, zijn dus niet juist.

Als de besprekingen met de gemeenten succesvol zijn verlopen, dan hopen we met hen een samenwerkingsconvenant te kunnen afsluiten. Daarin

moeten beide partijen zich verbinden tot concrete afspraken. We willen dat de gemeenten die positief reageren, er ook positieve resultaten uit puren – tot spijt van diegene die niet of negatief reageerden. Het gesprek met de Stad Brussel is dus slechts een eerste stap. Men zal nog gedurende maanden gesprekken voeren vooraleer er sprake kan zijn van een samenwerkingsconvenant. Op dat eerste gesprek zullen dus andere, diepgaande gesprekken volgen. Daarbij zullen ook de administraties worden betrokken. Dat zal dan worden bezegeld in een samenwerkingsconvenant.

Dit hele opzet past in het algemene beleid van de Vlaamse regering ten aanzien van de gemeenten in heel Vlaanderen. De gemeenten zijn een essentiële schakel voor het beleid van elke hogere overheid. Dat geldt ook voor de Vlaamse Gemeenschap. We willen deze schakel zowel in Brussel als in de rest van Vlaanderen volledig tot zijn recht laten komen.

Ik kan u nog niet veel concreet nieuws mededelen. De voorbije maanden hebben we vooral gewerkt aan de opmaak van de inventaris. We hebben de lijsten moeten samenvoegen, want ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft dat voor elke gemeente afzonderlijk nooit gedaan. Dat is steeds gebeurd per deelterrein, voor alle negentien gemeenten samen. Dat wordt nu getoetst aan de ervaringen van diegenen die dagdagelijks met de gemeentelijke realiteit of het stadsbestuur in contact staan. Het gaat om mensen uit gemeenschapscentra, en werknemers van het SIF of andere welzijnsprojecten die met de gemeenten te maken hebben. Die mensen moeten die dorre inventaris wat meer vlees en bloed geven.

Ten slotte willen we dat alles nog eens samen met de gemeentemandatarissen bekijken, maar zover zijn we nog niet. Met die laatste opmerking heb ik ook een antwoord geven op de vraag van de heer Lootens-Stael.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mevrouw de minister, het is natuurlijk een goede zaak dat die inventaris wordt opgesteld. Ik kan me echter niet inbeelden dat die nog niet zou bestaan, of dat het langer dan één week zou duren om hem op te stellen. In de VGC praten we daar nu al bijna negen jaar over.

We moeten de objectieven concreet invullen. Een stad en drie gemeenten staan ter beschikking. Mensen wachten nu op concrete resultaten. Dat mag

Vandenbossche

men niet onderschatten. De frustratie neemt toe. Het verhaal doet de ronde dat het allemaal bij woorden zal blijven. De gemeenteraadsleden, de OCMW-raadsleden en vertegenwoordigers van de sociaal-culturele raden moeten hun zeg krijgen. Er moet concreet worden afgesproken wat er te gebeuren staat.

De gemeenteraadsverkiezingen komen er langzaam maar zeker aan. Ik hoop alleen maar dat dit de Vlamingen niet meer zal schaden dan dat ze er baat bij zullen hebben. Dat laatste dreigt het geval te zijn, als men de gemeentebesturen niet snel concrete projecten voorlegt. We moeten hen een aanbod doen, waarbij we verduidelijken wat we voor de Vlaamse zaak doen. Sinds enige tijd blijven we in dat verband echter op onze honger zitten.

Minister Brigitte Grouwels : Van bij het begin heb ik gezegd dat we dit alles erg omzichtig en goed voorbereid moeten aanpakken. Ik moet u teleurstellen, mijnheer Vandenbossche : de VGC heeft die inventaris niet. Ik wilde ook wel dat hij beschikbaar was, maar dat is jammer genoeg niet het geval.

Er is echter meer. We wensen niet enkel te werken met een inventaris, we willen ook de ervaringen in rekening brengen. Dat laatste vereist dat er gesprekken worden georganiseerd. Met de Stad Brussel zijn die volop aan de gang. Wat het werkveld zelf betreft, zijn die zo goed als afgerond. Een gesprek met het stadsbestuur zal dus binnenkort van start kunnen gaan.

Niet elke gemeente antwoordt ons op dezelfde manier. Zo heeft de Stad Brussel ons onmiddellijk uitgenodigd voor een gesprek met de burgemeester en een aantal schepenen. Andere gemeenten vroegen ons het gesprek voor te bereiden met de Vlaamse schepenen. Dit is een nieuwe methodologie. We willen met de nodige voorzichtigheid met de voorbereidingen starten, zodat de kansen op succes optimaal zijn.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mevrouw de minister, ik blijf met mijn probleem zitten. Ik heb vernomen dat een Vlaams gemeenteraadslid uit Evere geen uitnodiging heeft ontvangen. Gaat het om een plaatselijk gesprek of werden alle gemeenteraadsleden uit de 19 gemeenten uitgenodigd ? Als het om een plaatselijk gesprek gaat, wil ik

graag weten in welke gemeenten dit reeds plaatsvond.

Minister Brigitte Grouwels : Ik heb de Vlaamse schepenen in Evere een brief gestuurd. Binnen afzienbare tijd zullen we met hem contact opnemen om het gesprek voor te bereiden.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik heb het over een Vlaams gemeenteraadslid dat van u een uitnodiging heeft ontvangen voor een gesprek over dit thema.

Minister Brigitte Grouwels : Toen we deze beslissing namen en de brief opstuurden naar de gemeentebesturen, hebben we een schrijven gericht aan de Vlaamse gemeenteraadsleden om hen op de hoogte te brengen van dit initiatief.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik kom terug op mijn initiële vraag. Waarom hebt u deze uitnodiging niet naar alle Vlaamse gemeenteraadsleden gestuurd ? Een Vlaams gemeenteraadslid uit Anderlecht heeft deze brief niet ontvangen.

Minister Brigitte Grouwels : Ik heb de brief opgestuurd naar een ruime groep van gemeenteraadsleden. Meer kan ik daarover niet zeggen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Waarom naar een ruime groep, en niet naar alle gemeenteraadsleden ?

Minister Brigitte Grouwels : U hebt deze vraag reeds gesteld, mijnheer Lootens. We hebben de uitnodiging opgestuurd naar de gemeenteraadsleden waarmee we tot een constructieve samenwerking kunnen komen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : U maakt dus een onderscheid. U had dus de bedoeling om die brief niet op te sturen naar een gemeenteraadslid van het Vlaams Blok ?

Minister Brigitte Grouwels : Ik herhaal mijn antwoord. We hebben de brief opgestuurd naar de gemeenteraadsleden waarmee we tot een positieve samenwerking kunnen komen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Wilt u dan concreet op mijn vraag antwoorden ? U wenst dus niet samen te werken met een gemeenteraadslid van het Vlaams Blok ?

Minister Brigitte Grouwels : We wensen samen te werken met de gemeenteraadsleden waarmee een

Grouwels

positieve samenwerking mogelijk is voor alle thema's.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik zou graag een correct antwoord krijgen op mijn vraag. Wenst u uw schrijven niet te richten aan gemeenteraadsleden van het Vlaams Blok ? U moet alleen ja of neen antwoorden.

Minister Brigitte Grouwels : Ik heb reeds drie keer geantwoord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Dan begrijp ik niet waarom sommige gemeenteraadsleden van het Vlaams Blok deze uitnodiging wel hebben ontvangen, en anderen niet. Kunt u dat verklaren ?

Minister Brigitte Grouwels : De brief is verstuurd naar de gemeenteraadsleden waarmee we denken positief te kunnen samenwerken.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Dan ben ik verheugd dat u bereid bent samen te werken met gemeenteraadsleden van het Vlaams Blok.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkemansbeleid, over de uitgave van de 'Rechtengids voor mensen zonder wettig verblijf' met steun van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Lootens-Stael tot mevrouw Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkemansbeleid, over de uitgave van de 'Rechtengids voor mensen zonder wettig verblijf' met steun van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mevrouw de minister, collega's, onlangs kreeg ik een boek toegespeeld met de titel 'Rechtengids voor mensen zonder wettig verblijf', 'Le guide des droits des personnes en séjour illégal', of de 'The legal guide for people in illegal stay'. Dit boek bevat 250 bladzijden.

Mijn verbazing was niet gering toen ik merkte dat op dit boek het logo van de Vlaamse Gemeenschapscommissie prijkt. In het boek zelf staat vermeld dat deze uitgave mogelijk was dankzij de steun van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Ik was niet op de hoogte van het bestaan van deze door de VGC gesponsorde publicatie. Ik had niet verwacht dat de collegeleden me van hun initiatieven op de hoogte zouden brengen – die illusie koester ik al lang niet meer – maar ik had wel verwacht dat een dergelijk initiatief naar goede gewoonte, wijd en zijd zou worden verkondigd via de pers. Maar ook dat is niet gebeurd.

Ik kan me vergissen, mevrouw de minister, maar ik vermoed dat aan dit initiatief van de VGC helemaal geen ruchtbaarheid werd gegeven. Misschien ligt de tweede reden voor mijn verbazing bij de ontdekking van dit boek, juist aan de basis van het stilzwijgen van het college. Misschien hebben de collegeleden zelf begrepen dat het uitgeven van dergelijke boeken niet echt tot de taak van de VGC behoort. Misschien hebben ze diep in hun binnenste toch nog enige schroom, en beseffen ze dat er voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie in een stad als Brussel andere prioriteiten zijn. Vandaar waarschijnlijk de stilte.

Waarover gaat dit boek in feite ? Deze gids heeft als doel het de illegalen hier zo comfortabel mogelijk te maken. Dit boek dient eigenlijk om de illegalen te helpen hun illegaliteit te bestendigen. Het is geen grote eer om dergelijke initiatieven te financieren. De overheid – de VGC – gebruikt belastinggeld van de betalende burger om het illegalen hier naar hun zin te maken, terwijl een andere overheid – de federale – op hetzelfde moment belastinggeld van de betalende burger besteedt om illegalen op te sporen, aan te houden en uit te wijzen. Begrijpe wie kan. Is het op zich al niet misdadig om overheidsgeld aan te wenden om de illegaliteit te bestendigen ?

Wat moeten die meer dan 150.000 illegalen in dit land allemaal weten volgens het Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden, de uitgever van het boek, en de VGC, die het financiert ? Het door mij vermelde aantal illegalen is geen uitvinding van mij. Het cijfer werd door het steunpunt meegegeeld aan de krant De Morgen op 9 mei 1995.

Er zit een zekere logica in. Om te beginnen moeten ze weten hoe ze een woning kunnen huren, hoe men kan zorgen voor de aansluiting van elektriciteit, gas, water en meteen ook telefoon en televisie.

De heer Michiel Vandenbussche : Mijnheer de voorzitter, is het normaal dat ik hier letterlijk hetzelfde hoor als wat al in een officieel document staat ? Hij heeft dezelfde interpellatie gehouden in de VGC. Is het de bedoeling om een in de VGC gehouden interpellatie hier letterlijk over te nemen en te behandelen ? Dat lijkt me een bijzondere procedure.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me hierbij aan. Ik dacht dat de heer Lootens aan minister Grouwels zou vragen of ze dit als voogdijminister kon toelaten. Het is vreemd om een officieel stuk dat iedereen heeft kunnen inkijken, nog eens te behandelen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : De Vlaamse Gemeenschap heeft de voogdij over de VGC. Het is dan ook mijn goed recht om hier te herhalen wat ik in de VGC heb gezegd. Mijnheer Vandenbussche, niet alle hier aanwezige collega's maken deel uit van de VGC. Ik wens duidelijk te situeren waar het om gaat. Mijnheer Vandenbossche, ik zal wel degelijk vragen welk standpunt de voogdij-overheid inneemt.

De heer Michiel Vandenbussche : Doe dat dan nu.

De voorzitter : Ik begrijp de collega's die ook zitting hebben in de VGC. Zoals elke commissievoorzitter krijg ik een formulier waarop ik moet bepalen of een vraag al dan niet ontvankelijk is. Ik heb hierover overlegd met de diensten van het parlement.

Het klopt dat de Vlaamse Gemeenschap de VGC financieel ondersteunt. Het is dan ook normaal dat een Vlaamse minister instaat voor de follow-up. Als u dat niet betwist, is het logische gevolg dat u moeilijk kunt verbieden dat over de besteding van dat geld uitleg wordt gevraagd. Ik heb het dan over de ontvankelijkheid. Ook ik vind het beter om niet letterlijk dezelfde teksten te nemen. Maar strikt juridisch kan er geen sprake zijn van onontvankelijkheid. U moet dus aannemen dat er zaken worden vermeld die u al eerder hebt gehoord. Mijnheer Lootens-Stael, u kunt natuurlijk best uw creativiteit laten werken en een ander muziekstuk spelen, al was het maar om de collega's van de VGC een plezier te doen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, de collega's van de VGC hebben me in het verleden ook niet vaak geplezierd. Maar als ze het toch zouden doen, zal ik hen graag terugplezierden.

De voorzitter : Dat is een onvriendelijk antwoord op een vriendelijk verzoek.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik hoop dat de collega's van de VGC even de oren sluiten indien dit hen zou vervelen. Maar de andere aanwezigen zullen niet weten waarover het gaat als ik de mogelijkheid niet krijg om me uit te drukken zoals ik wil.

De vraag is wat de illegalen volgens dit fameuze boek allemaal moeten weten. Ze moeten weten hoe ze een woning moeten huren, hoe ze elektriciteit, water, gas, telefoon en televisie kunnen aansluiten, met andere woorden hoe ze de illegaliteit kunnen bestendigen en deze zo comfortabel mogelijk kunnen maken. Vervolgens worden ze op de hoogte gebracht van de wijze waarop ze daarvoor het nodige geld kunnen verdienen. Uit het hoofdstuk in kwestie concluderen we dat illegaal werken quasi onmogelijk is. Maar geen nood, als een illegaal toch werkt, kan zijn baas het arbeidscontract niet tegen hem gebruiken maar omgekeerd kan hij het wel tegen die baas gebruiken, bijvoorbeeld om zijn loon op te eisen. Indien zich toch problemen zouden voordoen, kan hij zich altijd aansluiten bij een vakbond.

Deze logica wordt ook verder gehandhaafd. Via arbeid kan de illegaal dus geen geld verdienen. Maar deze gids geeft raad. Illegalen kunnen namelijk een inkomen krijgen van de sociale zekerheid. Ze kunnen ook steun krijgen van het OCMW. Het OCMW en het ziekenfonds betalen hun medische kosten. Ze kunnen een pro deo advocaat vragen en ze kunnen in het huwelijk treden. Men kan zelfs via een huwelijk de verblijfsdocumenten in orde krijgen. Men had dit net zo goed onder de hoofding 'Hoe sluit je een schijnhuwelijk af ?' kunnen plaatsen. En dan zijn er nog de boze politiemannen. Welke rechten heb je als een politiemannetje bij een arrestatie of opsluiting fouilleert ? De kroon op het werk zijn de tips op de vraag : 'Wat kun je doen als iemand je racistisch behandelt ?' Volgens het boek kun je dan bijvoorbeeld gratis bellen naar pater Leman.

Alsof dit alles nog niet erg genoeg is, wordt ook nog uitgelegd hoe de illegaal controles kan ontlopen als hij de trein, de tram of de bus neemt. Ik verwijs in dit verband naar pagina 77 van dit boek waarin wordt uitgelegd dat men voor een kaartje beter het volle tarief betaalt, omdat men dan bij eventuele controle geen identiteitsbewijs moet voorleggen. Dit is een spijtige zaak voor de politiediensten die – alweer door het belastinggeld van de burgers – worden betaald om de illegalen op te

Lootens-Stael

sporen. Dit boek, gefinancierd door de VGC, legt de illegaal dus uit hoe hij de controles kan ontglippen.

Met dit alles denk ik duidelijk de gekheden in dit boek te hebben aangetoond. Alhoewel de overheid geacht wordt de illegaliteit op te sporen en te bestrijden, gebeurt hier het omgekeerde. Alhoewel de wet bepaalt dat illegalen worden uitgewezen, bewerkstelligt de VGC het omgekeerde. Alhoewel diegene die weigert zijn identiteit bekend te maken door de overheid zou moeten worden bestraft en vervolgd, legt de VGC de illegalen uit hoe zij die controles kunnen ontlopen. Alhoewel de overheid diegenen die illegalen opvangen en begeleiden in de illegaliteit zou moeten bestraffen, begaat de VGC-overheid zelf dit misdrijf. De VGC helpt de illegalen dus de wet te overtreden.

Wat doet de VGC ondertussen voor de gewone, brave, belastingbetalende Brusselse Vlaming die het in deze stad – op zijn zachtst gezegd – toch niet onder de markt heeft? Dat zal de minister niet ontkennen. Bestaat er een gids voor de kansarme Vlaamse Brusselaar? Bestaat er een gids voor de dakloze Brusselaar? Is er een rechtengids voor de Vlaming in dit Brusselse Babel waar in sommige administraties alle talen gesproken worden behalve het Nederlands? Heeft de VGC al werk gemaakt van een rechtengids voor de Vlaming die uit Brussel wordt weggepest door vreemdelingenbendes? Wanneer verschijnt de VGC-rechtengids voor de Brusselse Vlaming die na valavond de straat niet meer op durft? Zou de overheid de burgers niet beter informeren over bijvoorbeeld de ziektes die de illegalen meebrengen? Ik denk hierbij aan tbc, aids, syfilis, cholera en gele koorts.

Mijnheer Vandenbossche, u zult nu weer uw zelfde viool bovenhalen en mij alweer en tot vervelens toe verwijten een racist te zijn.

De heer Walter Vandenbossche : Alsof het niet waar is !

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik kan dit onder meer staven aan de hand van berichten die we in de pers hebben moeten lezen. Ik verwijs trouwens ook naar de wetgeving van deze Belgische staat waarin wordt bepaald dat deze mensen onmiddellijk moeten worden uitgewezen. Dit is bittere realiteit, geen uitvinding van mijnentwege.

Mevrouw de minister, moeten de burgers niet worden ingelicht over de meer dan 10 miljard frank

belastinggeld die de illegalen hen jaarlijks kosten en dit alleen al via de OCMW's? Dit cijfer vind ik niet uit : het werd in 1996 in de Kamer door gewezen minister Vande Lanotte zelf bekendgemaakt.

Waarom is dit boek eigenlijk in het Nederlands opgesteld? Kan de minister mij zeggen hoe groot de doelgroep is die men op deze manier wil bereiken? Hoeveel Nederlandstalige illegalen lopen er in Brussel en in Vlaanderen rond? Wordt dit niet de Nederlandstalige versie voor de honderden of duizenden zogenaamde welzijnswerkers die, het motto 'vreemdelingen eerst' indachtig, al het mogelijke en onmogelijke doen voor de positieve discriminatie en ondertussen ons eigen volk in de hoek duwen?

Hier wordt een absurde 'weg met ons'-politiek gevoerd, maar ik durf hier het schrijnende voorbeeld op tafel te gooien van een Brusselse dakloze die mij kwam vertellen dat hij zich voor een warme maaltijd bij het Leger des Heils had aangemeld en na lang aanschuiven de deur voor zijn neus dichtgegooid kreeg met de woorden : 'Ce n'est que pour les réfugiés politiques ici'. Of dient het Nederlandstalige deel van dit boek voor de tientallen andere diensten die met overheidsgeld werden opgericht en in stand worden gehouden om op alle mogelijke en onmogelijke manieren hand- en spandiensten te verlenen aan vreemdelingen?

De lange lijst van deze organisaties is in het boek opgenomen. Ik lees hier bijvoorbeeld het Centrum Buitenlandse Werknemers, het Antwerps Steunpunt Mensen zonder Papieren, Socialistische Solidariteit, het Vlaams Centrum voor Integratie en Migranten, de Sociale Dienst voor Vreemdelingen, enzovoort.

Ik heb deze interpellatie uiteraard ook tot collegelid Chabert gericht. Hij deelde mij de volgende cijfers mee. Het boek werd gepubliceerd op 1000 exemplaren en de VGC trok hiervoor 50.000 frank uit. Daarbovenop komt voor het Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden 233.000 frank subsidie voor 1997. Voor 1998 besliste de VGC gisteren zelfs 720.000 frank uit te trekken voor de aanwerving van een personeelslid ten behoeve van dit steunpunt.

Het collegelid stelde ook dat deze uitgaven staan ingeschreven op de begrotingspost 'toelagen voor opvang en begeleiding van vluchtelingen'. Illegalen zijn echter geen vluchtelingen. De meeste illegalen zijn economische vluchtelingen – zeg maar goudzoekers – die maar al te goed weten dat het in ons land veel beter is dan in hun eigen land. De bege-

Lootens-Stael

leiding en opvang van illegalen is niet hetzelfde als de begeleiding en opvang van politieke vluchtelingen. Mevrouw de minister, hier wordt geld op een oneigenlijke manier aangewend. Ik vind het overigens spijtig dat minister Chabert op mijn andere vragen een ontwijkend of nietszeggend antwoord heeft gegeven.

Mevrouw de minister, wordt het ter beschikking stellen van kabeldistributie en telefoon vermeld in een verdrag over mensenrechten? Hoe zit het in dat geval met de mensenrechten van ons eigen volk? Als u bij een aantal Brusselse Vlamingen zou aanbellen, zou u zien dat heel wat van deze mensen van ons eigen volk geen kabeldistributie en telefoon hebben. Ze beschikken dus niet over deze zogenaamde fundamentele mensenrechten. Wat heeft de VGC al voor hen gedaan?

Mevrouw de minister, ik zal me beperken tot de vragen waarop minister Chabert geen antwoord heeft gegeven. Heeft de VGC ook steun verleend aan de uitgave van een handleiding voor begeleiders van niet-legale verblijvenden? Ik vind het verdacht dat de Brusselse minister deze vraag niet beantwoordde. Werd er zijdelings ook steun verleend aan de VZW De Wrikker of aan Hefboom? Beide organisaties werden immers betrokken bij de uitgave van dat boek. Krijgen deze organisaties ook los van dit boek steun van de VGC of de Vlaamse Gemeenschap? Is een dergelijk initiatief van de VGC niet in strijd met de taak die de wet en de Grondwet haar hebben toebedeeld? Behoren dergelijke activiteiten tot de prioriteiten van de VGC? Hoe draagt dit initiatief bij tot het welzijn en de welvaart van de Vlaamse gemeenschap in Brussel? Waarom werden de parlementsleden niet op de hoogte gebracht van dit initiatief?

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, de inhoud van de interpellatie van de heer Lootens-Stael bevindt zich op het raakvlak tussen democratie en fascisme, menselijkheid en onmenselijkheid, recht en onrecht, recht en orde. Al die elementen worden soms handig, soms onhandig met elkaar verweven. Fundamentele democraten kunnen het beeld dat de heer Lootens-Stael van mensen en instellingen schetst, niet goedkeuren. Dat beeld past echter wel in zijn politiek denken en toont waarvoor hij staat.

Mevrouw de minister, ook ik heb het moeilijk met sommige punten uit dit boek. In een samenleving van recht, orde en democratie mag men geen richtlijnen geven die daartegen ingaan. Anderzijds moeten we de uitputting van het recht in onze samenleving ook op een menswaardige manier mogelijk maken voor degenen die geen rechten hebben. Mijnheer Lootens-Stael, u mag geen onzin verkopen over zogenaamde prioriteiten van het beleid. Het gaat hier slechts over 50.000 frank. Anderzijds moet men zelfs bij de toekenning van een subsidie die niet tot de prioriteiten behoort, de inhoud en de beeldvorming met de meeste omzichtigheid onderzoeken.

Heel dit boek handelt over menselijke waardigheid en democratie. Er staan inderdaad twee of drie punten in waarvan ik me afvraag of ze wel echt nodig waren. Vaak zijn die punten het gevolg van het menswaardige en diepe engagement van degenen die zich met deze problematiek bezighouden. Af en toe moeten deze mensen tegen zichzelf worden beschermd.

Met deze opmerkingen wilde ik dit gegeven eens vanuit een andere hoek toelichten, want ik word ziek van de fascistische benadering van de heer Lootens-Stael.

De voorzitter : De heer Vandenbussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandenbussche : Ik sluit me aan bij de heer Vandenbossche. De interpellatie van de heer Lootens-Stael bevat een aantal ronduit onmenselijke elementen. Ik wil daar niet dieper op ingaan.

Het boek geeft een opsomming van de rechten van bijna volledig rechtelozen. De vraag welke mogelijkheden er nog voor illegalen zijn, wordt op een evenwichtige en legalistische wijze benaderd. In tegenstelling tot wat de heer Lootens-Stael beweert, wordt er niet uitgelegd hoe men controles kan ontwijken. Op pagina 77 staat uitdrukkelijk dat illegalen die geen moeilijkheden willen krijgen, gewoon hun trein-, tram- of buskaartje moeten betalen. Als men zwart rijdt, riskeert men bijkomende problemen. Dat staat er en niets anders.

Ik zal niet ingaan op de ontvankelijkheid van deze vraag of op de procedure. We moeten eens uitzoeken hoe we kunnen vermijden dat een interpellatie letterlijk wordt herhaald in twee organen. Het antwoord op de interpellatie van minister Chabert heeft ons volledig tevreden gesteld.

Vandenbussche

Aan de interpellant zeg ik dat ik op 30 maart nogmaals een advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie heb ontvangen. Daarin staat duidelijk dat de interpellant en zijn medeverkozenen de principes en de regels van de democratie niet aangaan. We hebben daar vandaag weer een illustratie van gekregen.

De voorzitter : Minister Grouwels heeft het woord.

Minister Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ook ik betreur de xenofobe toon van deze interpellatie. Verder wil ik aan de heer Lootens zeggen dat hij de waarheid geweld aandoet wanneer hij zegt dat de overheid niets doet voor de Vlamingen in Brussel. Ik moet toch niet opnieuw het netwerk van Vlaamse instellingen en dienstverlening uiteenzetten ? De Vlaamse Gemeenschap investeert daar jaarlijks 13 miljard frank in. We kunnen erover discussiëren of dat niet beter of anders kan, maar beweren dat er niets gebeurt, is mij te gortig.

De brochure 'Rechtengids voor mensen zonder wettig verblijf' werd in 1997 gepubliceerd door het Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden met een oplage van duizend exemplaren. De totale prijs van dit initiatief bedroeg 175.000 frank. Het college van de VGC besliste op 28 maart 1996 deze publicatie te ondersteunen met een bedrag van 50.000 frank. Deze subsidie werd ingeschreven op de post toelagen voor opvang en begeleiding van vluchtelingen, van de algemene uitgavenbegroting van de VGC. Met deze begrotingskredieten ondersteunt de VGC een aantal initiatieven die zich richten op het welzijn, de integratie en de humanitaire opvang van deze groep in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dergelijke initiatieven hebben onder meer betrekking op de juridische dienstverlening aan vluchtelingen, de opvang en begeleiding van slachtoffers van internationale mensenhandel en dergelijke meer. Bovendien kaderen ze in de beleidsopties opgenomen in het collegebesluit nummer 96/127 van 30 mei 1996 houdende de beleidsbrief over het kansarmoedebestrijdingsbeleid, het allochtonen- en gezondheidsbeleid en over het beleid betreffende de jeugdsectoren die onder de bevoegdheid vielen van toenmalig collegelid Vic Anciaux. Deze beleidsbrief werd op 11 juli 1996 goedgekeurd door de raad van de VGC. De VGC volgde in deze ook het beleid van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot het onthaal, de integratie en humanitaire opvang van vreemdelingen.

Op 1 april laatstleden keurde het Vlaams Parlement het decreet op het Vlaams beleid tegenover etnisch-culturele minderheden goed. Dit decreet voorziet in een driesporenbeleid, namelijk een emancipatiebeleid voor migranten, een onthaalbeleid voor nieuwkomers en een opvangbeleid voor vreemdelingen zonder wettelijk statuut. De ondersteuning door de VGC van de uitgave van een rechtengids voor mensen zonder wettig verblijf, past bijgevolg in het Vlaamse opvangbeleid ten aanzien van vreemdelingen. In deze brochure worden fundamentele mensenrechten – zoals beschreven in de internationale verdragen die ook in België van toepassing zijn – centraal gesteld, en worden humanitaire principes omschreven op basis waarvan aan deze mensen bepaalde fundamentele rechten als dringende medische bijstand worden gegarandeerd.

Ik wil er de heer Lootens-Stael op wijzen dat mensen zonder wettig verblijf in de allereerste plaats mensen zijn, en bijgevolg recht hebben op een menswaardige behandeling en respect voor de mensenrechten. Dit lijkt mij evident. Ik stel vast dat dat voor de heer Lootens niet het geval is.

Ten slotte citeer ik een aantal cijfers. Het Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden heeft in 1997 137.000 frank subsidies ontvangen voor de tweede druk van de handleiding voor begeleiders van niet-legale verblijvers. In datzelfde jaar ontving het steunpunt een aanvullende subsidie van 96.000 frank voor de organisatie en opvolging van internationale studiedagen over het thema van mensen zonder wettelijk statuut. Ik heb als minister geen subsidies toegekend aan Hefboom of De Wrikker. Ik heb geen andere cijfergegevens. U hebt er trouwens niet uitdrukkelijk naar gevraagd in uw interpellatieverzoek.

In 1998 werd ook een subsidie van 725.000 frank toegekend aan het Steunpunt. Dit geld werd besteed aan een voltijds personeelslid dat gedurende zes maanden kon werken bij de regionale werking ten bate van mensen zonder wettelijk statuut in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, ik ben al gewoon een racist en fascist te worden genoemd, maar het verbaast me toch nog altijd dat de heer Vandenbussche me als niet-democratisch bestempelt. Uiterekend de heer Vandenbussche heeft ervoor gezorgd dat de grootste Vlaams-Brusselse partij niet kan deelnemen

Lootens-Stael

aan een debat dat vanavond plaatsvindt in de Katholieke Universiteit van Brussel. Hij heeft de organisatoren, de Christen-Democratische Studenten, onder druk gezet om het Vlaams Blok er te weren. Het verbaast me om uit zijn mond het woord antidemocraat te horen.

Ik vind het ook vreemd dat de heren Vandenbussche en Vandenbossche me zo uitschelden. Blijkbaar dulden ze niet dat er een oppositie bestaat, in de VGC noch in het Vlaams Parlement. Ik heb begrepen dat ze die enkel zouden dulden indien ze zelf mijn betogen mogen schrijven. Of deze heren het graag hebben of niet, wij zullen oppositie blijven voeren. Waarschijnlijk zal de oppositie sterker worden naarmate ze meer wordt onderdrukt, zoals ook in het Oostblok is gebeurd.

Mijnheer Vandenbossche, u sprak over slechts 50.000 frank. Ik maak me niet druk over slechts 50.000 frank, maar over veel meer. Het Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden krijgt bijna 1,5 miljoen frank. Ik heb het echter ook over ander geld. Vroeger heb ik u reeds gewezen op het miljoen frank dat aan de Democratische Federatie van Marokkaanse Organisaties wordt gegeven en op het miljoen frank voor de Afrikaanse Gemeenschap. Ik had het dus niet over 50.000 frank, maar over tientallen miljoenen franken voor andere gemeenschappen in Brussel dan de Vlaamse.

Mevrouw de minister, u sprak over nieuwkomers. U mag het me niet kwalijk nemen, maar de terminologie over vreemdelingen verandert zo snel en ik begrijp die term niet goed. Ik denk dat vele burgers dit woord evenmin zullen begrijpen. In uw antwoord verwees u ook naar de doelgroep toen u het over vluchtelingen had. Ik herhaal nogmaals dat illegalen geen vluchtelingen zijn. Het onderscheid tussen beide groepen is nodig, want anders worden de overheidsgelden verkeerd aangewend.

U beweerde ook dat ik geen mensenrechten zou willen toekennen aan illegalen. Dat is niet juist. Ik ben ervan overtuigd dat de illegalen deze rechten moeten krijgen in gesloten opvangcentra, en dit in afwachting van hun erkenning als politiek vluchte-

ling of hun terugkeer naar het land van herkomst. Mensenrechten houden daarentegen niet in dat men de illegalen telefoon en kabeldistributie moet geven. Als men hun een recht op woning geeft, dan zorgt men ervoor dat hun verblijf wordt bestendigd en dat de terugkeer moeilijker wordt indien het geen politieke vluchtelingen betreft. U zult het met mij eens zijn dat de overgrote meerderheid het statuut van vluchteling niet kan krijgen.

Mijnheer Vandenbussche, u hebt getracht om een andere interpretatie te geven aan pagina 77 van de 'Rechtengids voor mensen zonder wettig verblijf'. In dat boek roept men op om controles te vermijden. De identiteit mag worden gecontroleerd van een persoon met een voordeelticket, zoals onder meer jongeren en gepensioneerden kunnen krijgen. Ik citeer wat hierover in het boek staat: 'Je kan natuurlijk zo een controle voorkomen door een gewoon ticket te gebruiken'. Dit kan enkel worden geïnterpreteerd als een uitleg over hoe men identiteitscontroles kan ontlopen. Mijnheer Vandenbussche, indien u me nog steeds niet gelooft, dan zal ik een kopie van het boek voor u maken.

Minister Brigitte Grouwels : Mijnheer Lootens-Stael, ik wil u toch even wijzen op het decreet over de etnisch-culturele minderheden dat gedurende weken of maanden werd besproken in de commissie voor Welzijn en reeds door de plenaire vergadering werd goedgekeurd. De uitleg over de terminologie kunt u daarin terugvinden.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Het is niet mijn fout dat zoveel termen worden uitgevonden die niemand begrijpt. Ik houd van duidelijke termen en heb geen behoefte aan het uitvinden van nieuwe woorden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 16.40 uur.*
